

Rikosoikeudenkäynnin asianosaiset pääasiassa

Ivo Taricco, Ezio Filippi, Isabella Leonetti, Nicola Spagnolo, Davide Salvoni, Flavio Spaccavento ja Goranco Anakiev

Tuomiolauselma

- 1) Senkaltainen rikosten vanhentumiseen liittyvä kansallinen lainsäädäntö, josta säädetään Italian rikoslain, sellaisena kuin se on muutettuna 5.12.2005 annetulla lailla nro 251, 160 §:n viimeisessä momentissa, luettuna yhdessä kyseisen lain 161 §:n kanssa, ja jonka mukaan pääasian tosiseikkojen tapahtuma-aikana vanhentumisajan katkaiseva toimi, joka tehtiin törkeitä arvonlisäverorikoksia koskevien syytteiden asiayhteydessä, johti siihen, että vanhentumisaika pidentyi ainoastaan neljänneksellä sen alkuperäisestä kestosta, on omiaan merkitsemään sellaisten velvollisuuksien laiminlyöntiä, jotka jäsenvaltioille on asetettu SEUT 325 artiklan 1 ja 2 kohdalla, siinä tapauksessa, että mainittu kansallinen lainsäädäntö estäisi tehokkaiden ja ennaltaehkäisevien seuraamusten määräämisen huomattavassa määrässä törkeitä petoksia, jotka kohdistuvat unionin taloudellisiin etuihin, tai siinä säädetäisiin vanhentumisajoista, jotka ovat pidemmät sellaisten petosten tapauksessa, jotka kohdistuvat asianomaisten jäsenvaltion taloudellisiin etuihin, kuin sellaisten petosten tapauksessa, jotka kohdistuvat unionin taloudellisiin etuihin, mikä kansallisen tuomioistuimen on tarkistettava. Kansallisen tuomioistuimen tehtävänä on antaa SEUT 325 artiklan 1 ja 2 kohdalle täysi oikeusvaikutus jättämällä tarvittaessa soveltamatta kansallisen oikeuden säännöksiä, jotka estävät asianomaista jäsenvaltiota täyttämästä velvollisuuksia, jotka sille on asetettu SEUT 325 artiklan 1 ja 2 kohdassa.
- 2) Arvonlisäverorikoksiin sovellettava vanhenemisjärjestelmää, sellaisena kuin siitä säädetään Italian rikoslain, sellaisena kuin se on muutettuna 5.12.2005 annetulla lailla nro 251, 160 §:n viimeisessä momentissa, luettuna yhdessä kyseisen lain 161 §:n kanssa, ei voida arvioida SEUT 101, SEUT 107 ja SEUT 119 artiklan valossa.

⁽¹⁾ EUVL C 194, 24.6.2014.

Unionin tuomioistuimen tuomio (kolmas jaosto) 10.9.2015 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Conseil d'État – Ranska) – Fédération des entreprises du commerce et de la distribution (FCD) ja Fédération des magasins de bricolage et de l'aménagement de la maison (FMB) v. Ministre de l'Écologie, du Développement durable et de l'Énergie

(Asia C-106/14) ⁽¹⁾

(Ennakkoratkaisupyyntö — Ympäristö ja ihmisten terveyden suojele — Asetus (EY) N:o 1907/2006 (REACH-asetus) — 7 artiklan 2 kohta ja 33 artikla — Näissä artikloissa esitellyt erityistä huolta aiheuttavat aineet — Ilmoittamis- ja tiedonantovelvollisuus — 0,1 painoprosentin (p/p) raja-arvon laskeminen)

(2015/C 363/14)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Conseil d'État

Pääasian asianosaiset

Kantajat: Fédération des entreprises du commerce et de la distribution (FCD) ja Fédération des magasins de bricolage et de l'aménagement de la maison (FMB)

Vastaaja: Ministre de l'Écologie, du Développement durable et de l'Énergie

Tuomiolauselma

- 1) Kemikaalien rekisteröinnistä, arvioinnista, lupamenettelyistä ja rajoituksista (REACH), Euroopan kemikaaliviraston perustamisesta, direktiivin 1999/45/EY muuttamisesta sekä neuvoston asetuksen (ETY) N:o 793/93, komission asetuksen (EY) N:o 1488/94, neuvoston direktiivin 76/769/ETY ja komission direktiivien 91/155/ETY, 93/67/ETY, 93/105/EY ja 2000/21/EY kumoamisesta 18.12.2006 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1907/2006, sellaisena kuin se on muutettuna 14.4.2011 annetulla komission asetuksella (EU) N:o 366/2011, 7 artiklan 2 kohtaa on tulkittava siten, että tämän säännöksen soveltamiseksi tuottajan on määritettävä, onko kyseisen asetuksen 59 artiklan 1 kohdan, sellaisena kuin se on muutettuna, mukaisesti tunnistetun erityistä huolta aiheuttavan aineen pitoisuus tämän tuottamissa esineissä enemmän kuin 0,1 painoprosenttia (p/p), ja useammasta esineestä koostuvan tuotteen maahantuojan on määritettävä kunkin esineen osalta, onko tällaisen aineen pitoisuus kyseisessä esineessä enemmän kuin 0,1 painoprosenttia (p/p).
- 2) Asetuksen N:o 1907/2006, sellaisena kuin se on muutettuna, 33 artiklaa on tulkittava siten, että tämän säännöksen soveltamiseksi sellaisen tuotteen, jonka muodostavista esineistä yksi tai useampi sisältää kyseisen asetuksen 59 artiklan 1 kohdan mukaisesti tunnistettua erityistä huolta aiheuttavaa ainetta yli 0,1 painoprosentin (p/p) pitoisuutena esinettä kohden, toimittajan on ilmoitettava tuotteen vastaanottajalle ja kuluttajalle tämän pyynnöstä tämän aineen esiintymisestä ilmoittamalla näille vähintään kyseessä olevan aineen nimi.

(¹) EUVL C 142, 12.5.2014.

Unionin tuomioistuimen tuomio (seitsemäs jaosto) 10.9.2015 – Euroopan komissio v. Latvian tasavalta

(Asia C-151/14) (¹)

(Jäsenyysoikeuksien noudattamatta jättäminen — SEUT 49 artikla — Sijoittautumisvapaus — Notaarit — Kansalaisuusedellytys — SEUT 51 artikla — Liittyminen julkisen vallan käyttöön)

(2015/C 363/15)

Oikeudenkäyntikieli: latvia

Asianosaiset

Kantaja: Euroopan komissio (asiamiehet: I. Rubene ja H. Støvlbæk)

Vastaaja: Latvian tasavalta (asiamiehet: D. Pelše, I. Kalniņš ja K. Freimanis)

Väliintulijat, jotka tukevat vastaajan vaatimuksia: Tšekin tasavalta (asiamieheet: M. Smolek ja J. Vlácil) ja Unkari (asiamiehet: M. Tátrai ja M. Fehér)

Tuomiolauselma

- 1) Latvian tasavalta ei ole noudattanut SEUT 49 artiklan mukaisia velvoitteitaan, koska se on asettanut kansalaisuusedellytyksen notaarin ammattiin pääsylle.
- 2) Latvian tasavalta veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.
- 3) Tšekin tasavalta vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan.
- 4) Unkari vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan.

(¹) EUVL C 159, 26.5.2014.